

BESLISSING EX ARTIKEL 10.6 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg

**inzake
de heer [klager]**

per adres instellingslocatie te Tilburg

tegen:

GGz Breburg/ HIC

Vertegenwoordigd door:

de heer [verweerder 1], zorgverantwoordelijke psychiater en
ter zitting door mevrouw [verweerder 2], aios.

zaaknummer RKC 23-xxx

^^

Algemeen

De commissie ingevolge de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz), heeft in overeenstemming met haar reglement ex. artikel 10.4 lid 2 Wvggz, de klacht van de heer [klager] in behandeling genomen.

De commissie is betreffende de klacht van de heer [klager], geboren [datum], tot de volgende beslissing gekomen.

De klacht

De heer [klager] heeft een klaagschrift ingediend gedateerd [dag] december 2023. Hij klaagt over het besluit van de zorgverantwoordelijke tot verlening van verplichte zorg in de vorm het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid om het eigen leven in te richten namelijk inname van communicatiemiddelen. Kortgezegd stelt hij daarbij geen rust nodig te hebben omdat hij niet ziek is en inkomstenverlies te lijden omdat hij zijn onlinezaak niet kan opstarten.

Ontvankelijkheid

Klager is als cliënt van aangesloten zorgaanbieder GGz Breburg, klachtgerechtigd.

De procedure

Op verzoek van de heer [klager] is tijdens de hoorzitting Engels gesproken.

Op het schorsingsverzoek van de heer [klager] is door de commissie op 20 december 2023 schriftelijk afwijzend beslist.

Op 29 december 2023 heeft de commissie haar conclusie aangaande de ongegrond van de klacht schriftelijk aan betrokkenen medegedeeld.

De hoorzitting

De commissie, bestaande uit mevrouw mr. A. Schreurs, voorzitter, mevrouw R. Ramkisoen, psychiater-lid, en mevrouw L. van den Assum, lid, heeft tijdens de hoorzitting op 28 december 2023, gehoord:

de heer [klager], bijgestaan door de heer [pvp], patiëntenvertrouwenspersoon.

en zijdens de zorgaanbieder

mevrouw [verweerder 2], aios, plaatsvervangend voor zorgverantwoordelijke psychiater de heer [verweerder 1].

De heer [verweerder 1] was afwezig met tijdig bericht van verhindering.

De heer [klager] laat weten dat hij verdrietig is omdat hij zijn favoriete bezigheid maar 30 minuten mag doen. Hij ontwerpt eigen kunst-afbeeldingen die hij vervolgens door een bedrijf op T-shirts en andere kledingstukken laat printen. Deze kledingstukken wil hij verkopen via zijn website. De heer [klager] licht toe dat hij een fashion designer is en deskundig op gebied Microsoft e.d.

Verder vertelt de heer [klager] dat hij inmiddels begrijpt dat hij eerst te lang online bezig was. De hele nacht op de computer is niet gezond. Dat kwam mede omdat hij zijn marketing vooral op social media moest doen en dat vergt veel tijd. Hij laat weten dat er op internet bepaalde video's te zien zijn waar een ieder een beetje gek in zijn hoofd van zou worden. Anderzijds laat hij weten dat hij het niet eens is met de argumentatie van de zorgverantwoordelijke dat zoveel uren online slecht voor hem zou zijn. Als webdeveloper is hij het gewend om de hele dag achter de computer te zitten en hij kan daar dus goed tegen; hij wordt niet ziek of onrustig van uren achter de pc. Alle mensen die op de pc werken zitten minsten 8 uur per dag achter het scherm zonder problemen.

Gevraagd of hij wel met de cliëntentelefoon mag bellen laat de heer [klager] weten dat hij dat wel mag en daarmee zijn moeder belt. Echter, hij is er van overtuigd dat de GGZ die telefoon gebruikt om hem te bespioneren omdat die mede achter het blokkeren van zijn ontwikkeling zit.

De heer [klager] licht verder toe dat hij zijn laptop nodig heeft voor alles wat hij doet. Hij schildert graag maar wil zijn resultaat graag fotograferen om te gebruiken voor zijn ontwerpen en hij maakt graag muziek maar als hij die niet kan opnemen dan speelt hij alleen voor de vogels.

De heer [pvp] licht toe dat de heer [klager] graag 2x per dag 2,5 uren de beschikking over z'n telefoon en laptop zou willen hebben. Daarmee kan hij zinvol bezig zijn aan het opzetten van zijn zaak. De huidige toegestane 2x 30 minuten per dag is te kort, Feitelijk is het nog korter omdat hij de gewone Wi-Fi-verbinding niet veilig vindt en op een tijdrovende manier inlogt waardoor er nog minder dan 30 minuten overblijft.

De heer [klager] heeft hem laten weten dat hij niet meer terug zou willen naar de situatie waarbij hij dag en nacht op de pc bezig was.

Verder vraagt de heer [pvp] aandacht voor de noodzaak om duidelijk te maken wanneer er hoe er besloten kan worden tot uitbreiding van de tijd.

Mevrouw [verweerder 2] licht desgevraagd toe dat het de zorgverantwoordelijke, de heer [verweerder 1], is die besluit over inname van de communicatie middelen en dat er op geleide van het beeld beoordeeld wordt of het gebruik ervan kan worden toegestaan. Zij was zelf niet aanwezig op [dag] december dus weet niet zeker wie de heer [klager] heeft gezien en gesproken die dag voorafgaand aan het nemen van het besluit.

De communicatie middelen werden ingenomen omdat hij te veel ruis in zijn hoofd had en niet tot rust kwam. Onlangs is een andere medicatie voorgeschreven. Hopelijk heeft die meer effect en kan overwogen worden om aan hem meer tijd toe te staan.

Aangezien de heer [klager] al maanden ziek is, kan niet verwacht worden dat de medicatie binnen enkele dagen al resultaat laat zien. Momenteel wordt nog iedere dag in het overleg door de verpleegkundigen beoordeeld of zijn gezondheid 2x 30 minuten toelaat.

Verruiming is tot op heden niet aan de orde geweest omdat er sinds het besluit nog geen progressie is gezien.

De cliëntentelefoon mag hij vaker gebruiken onder toezicht van een verpleegkundige. De heer [klager] belt daarmee zijn moeder; ook wordt hij daar soms op gebeld door zijn broer.

Het oordeel van de commissie

Op grond van de ingebrachte stukken zijnde, het klaagschrift, de onderdelen van het patiëntendossier, als mede hetgeen betrokkenen ter zitting hebben verklaard, overweegt de commissie als volgt.

De commissie stelt vast dat de heer [klager] langdurig in behandeling is bij de zorgaanbieder op basis van opeenvolgende crisismaatregelen dan wel zorgmachtigingen. Dit gebeurt afwisselend in de accommodatie en ambulante. Meest recent is hij opgenomen op [dag] oktober 2023 en de opname wordt tot op heden gecontinueerd.

Hij is gediagnosticeerd met een psychische stoornis, in de vorm van schizofreniespectrum- en andere psychotische stoornissen. In het zorgplan is voorts te lezen dat de heer [klager] lijdt aan middelgerelateerde verslavingsstoornissen.

In de zorgmachtiging van [dag] februari 2023 is door de rechtbank opgenomen dat verplichte zorg in o.a. de vorm van het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid om het eigen leven in te richten namelijk inname van communicatiemiddelen, noodzakelijk kan zijn ter afwending van het ernstige nadeel dat zijn stoornis veroorzaakt.

Het nadeel is gelegen in levensgevaar, ernstig lichamelijk letsel, ernstige financiële schade, maatschappelijke teloorgang, de situatie dat betrokkene met hinderlijk gedrag agressie van anderen oproept en de situatie dat de algemene veiligheid van personen of goederen in gevaar is.

De heer [klager] heeft in zijn klaagschrift gesteld dat hij niet ziek is en daarom geen rust nodig heeft.

Voor zover de heer [klager] heeft bedoeld te klagen over de gestelde diagnose, stelt de commissie vast dat zij niet bevoegd is om daarover te oordelen. Waarbij de commissie overigens wenst op te merken dat de diagnose door meerdere psychiaters in de loop der tijd is vastgesteld en ook door de rechtbank in de zorgmachtiging.

De heer [klager] heeft tevens betoogd dat langdurig internetgebruik voor hem niet nadelig zou zijn. Anderzijds heeft hij ter zitting verklaard dat hij wel begrijpt dat zijn gebruik van communicatie middelen voorafgaand aan het bestreden besluit niet gezond was en daar niet naar terug te willen keren.

Het bestreden besluit is door de zorgverantwoordelijke psychiater de heer [verweerder 1] op [dag] december 2023 genomen nadat hij de heer [klager] had gezien en gesproken en zich zodoende op de hoogte had gesteld van zijn actuele gezondheidstoestand. Dit is gebleken uit zijn aantekening d.d. [dag] december: “ (...) *Beoordeling om 15:00 uur i.k.v. overhandigen art 8.9. Beoordeling (A+PO)/Bij beoordeling is hij direct geagiteerd, uitleg gegeven over kamercontrole op mobieltjes. Geeft aan dat hij deze nodig heeft voor al zijn bedrijven, doet al zijn handel via zijn telefoons, sprake van grootheidsideeën, psychotische belevingen. Geeft aan dat zijn kamer straling bevat en dat hij daar ziek van wordt, dat dat is wat moet worden veranderd. Wilsonbekwaam ter zake. C/Zie eerder. Floride manisch-psychootische decompensatie. Beleid/Kamercontrole en in beslag nemen van alle telefoons en mobiele devices.*”

In het bestreden besluit is te lezen dat de artikel 8:9 lid 4 voorgeschreven toetsing van zijn wilsbekwaamheid heeft plaatsgehad en dat vastgesteld is dat de heer [klager] onbekwaam is om zelf zijn belangen te behartigen ter zake van de behandeling.

Het besluit is op schrift gesteld en, voorzien van de nodige motivering, aan klager uitgereikt.

Daarbij is klager tevens (namens de geneesheer-directeur) geïnformeerd over zijn recht om een klacht in te dienen en om zich te laten bijstaan door de patiëntenvertrouwenspersoon. Hiermee is voldaan aan de eisen van artikel 8:9 Wvggz.

Aangaande de beginselen vervat in artikel 2:1 Wvggz, overweegt de commissie als volgt. Mede door de eigen verklaring, is komen vast te staan dat de heer [klager] excessief gebruik maakte van de communicatiemiddelen zowel overdag als 's nachts. De zorgverleners hebben daarover o.a. gerapporteerd:

“Wanneer dhr. later weer in beeld komt is hij in contact richting zorgbeveiliger medecl aanzienlijk rustiger, verdere nacht in de weer geweest met telefoons en laptop. Blijft in veronderstelling dat moeder dood zou zijn, is dan met name erg verdrietig in contact. Niet geslapen. Rond 06.30 begint bewegingsonrust weer wat meer toe te nemen. Nog niet teruggekomen met dhr. Op situatie eerder vannacht. Triasmeldingen worden aankomende nacht gemaakt. Nog in overweging aangifte/melding te doen politie.”

“Iom behandelaar besproken dat gebruik van multi-media apparaten als telefoons en laptops niet helpend blijken voor dhr. Lijkt zich hier helemaal in te verliezen, en maakt er dag en nacht gebruik van. Het lijkt ook zijn paranoïde belevingen te doen toenemen. Sprake van een ernstig nadeel.”

De zorgverantwoordelijke heeft beargumenteerd dat er sprake is o.a. van grote concentratieproblemen en dat inname van de communicatiemiddelen noodzakelijk is om daarmee de prikkels in zijn leven te verminderen en de schade te beperken.

Gezien de ernst van de psychische gesteldheid en daaruit volgend gevaar voor klager en de omgeving, is de commissie van oordeel dat het besluit voldoet aan de uitgangspunten van proportionaliteit, effectiviteit, subsidiariteit als voorgeschreven in artikel 2:1 van de Wvggz. Hierbij heeft de commissie mede overwogen dat klager reeds 2 maanden in de accommodatie verblijft met een IC-regime en oraal medicatiebeleid en dat deze vormen van verplichte zorg nog geen relevante afname van het aanwezig nadeel hebben gebracht. Het overgaan tot de hier besproken aanvullende verplichte zorg die door de heer [klager] als meer belastend wordt ervaren, is onder die omstandigheden te rechtvaardigen. De verplichte zorg voldoet aan de te stellen eisen van veiligheid nu hij in een zorgorganisatie verblijft met professionele begeleiding en toezicht.

Uiteraard dient de toepassing van deze vorm van verplichte zorg dagelijks geëvalueerd te blijven worden en dient uitbreiding van gebruik van deze communicatiemiddelen te worden toegestaan zo gauw dat weer mogelijk is.

Gezien bovenstaande zal de commissie de klacht van de heer [klager] ongegrond verklaren.

De commissie vindt het redelijk om de tijd die de heer [klager] nodig heeft om in te loggen niet te zien als gebruik van de communicatiemiddelen. De toegestane 30 minuten starten dan nadat hij de verbinding tot stand heeft gebracht.

De beslissing

De klacht van de heer [klager] is ongegrond.

Datum uitspraak : Tilburg, 28 december 2023